

В. Дорошенко. В. Дроздовський

Л.Н.Толстой в українських
перекладах

Л. Н. ТОЛСТОЙ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ.

Від Редакції. Повна бібліографія творів чужоземних письменників в українських перекладах навряд чи з'явиться раніш, як за яких 10 років. На перешкоді здійсненню цього завдання, над яким вже інтенсивно працює Інститут Книгознавства, стоїть неукомплектованість та неупорядкованість наших навіть найбільших бібліотек. Такий стан наших бібліотек примушує бібліографа часто відмовлятися від описування *de visu*, і звертатися по допомогу до інших бібліографів, до бібліотек, що перебувають навіть не на терені Радянської України. Звичайно, така робота не дає потрібної повноти і бажаної технічної досконалості. Проте потреба в такому бібліографічному показчику надто велика, щоб його складання відсувати на довгий час.

Ми гадаємо, що появі повної бібліографії мають передувати окремі дрібніші, обмежені або групою джерел (як то зроблено з періодичними виданнями та альманахами в бібліографії, що упорядкували Ю. Меженко та М. Япек „Життя й Революція“ 1929 р. ч. 4—8), або певним письменником (напр. бібліографія творів Гайне в укр. перекладах, що упорядкував Д. Загуг і тепер друкує ДВУ). Такі підготовки роботи дадуть можливість в близькому часі взятися до упорядкування повної бібліографії, що підсумує наші культурні придбання і покаже оскільки міцні були і є в нашої літературі звязки з чужоземним письменством.

Наш бібліографічний показчик склали два автора: Володимир Дорошенко і В. Дроздовський. Перший з упорядників зібрав твори друковані поза тереном УСРР, другий подав бібліографію видань, друкованих переважно на Україні Наддніпрянській. До цієї основної маси кілька карток додано від Інститута Книгознавства.

За основний дефект нашої бібліографії ми вважаємо не зовсім однакові форми запису, що їх уживали обидва упорядники. Хоч Редакція Бібліологічних Вістей і спробувала уніфікувати їх, але повної єдності досягти ми не могли, бо один автор постійно мешкає у Львові, а другий в Ленінграді. Проте ми гадаємо, що цей показчик навіть при деякій недосконалості своїй, матиме практичне значення, а крім того він дозволить зробити і деякі загального характеру висновки.

В бібліографії, друкованій в „Житті й Революція“ ціла російська література вклалася в 347 записів, з них 4 творів Толстого. В нашої бібліографії сам Толстой має 149 записів. Що правда там тільки друковане в періодичній пресі, а тут і окремі видання, хоч і тут аналітичних записів ми маємо 68. Це порівняння дозволяє нам, хоч і приблизно уявити розміри повної майбутньої бібліографії, а також примушує нас бібліографів поставитися з подвійною уважністю до підбору джерел.

Альберт. Оповідань. З великоруского переклав Андрійко „Дѣло“ 1895, ч.ч. 156—160.

Асирійський цар Асархадон. Народна бібліотека. Рік І. Число 4. 1 лютого 1911. — Видає Видавничий Відділ Союзу руских хліборобських спілок на Буковині „Селянська каса“. З друкарні тов. „Руска Рада“. Чернівці (1911). ст. 32. [На

окладник: Збірка] [ст. 3—13: Асирійський цар Асархадон. З російського переклав А. Веретельник. З ілюстраціями] (17×12 $\frac{1}{2}$).

Бесіда лінивих людей, „Руска Рада“. (Чернівці), 1905, ч. I, ст. 2—7.

Бог правду видить не скоро скаже. „Наука“, (Львів) 1885, ч. 5, ст. 266—272.

Богъ правду видить не скоро скаже. „Американскій Русскій Вѣстникъ“. Год I. 1892, ч. 12.

Богъ правду видить—та не скоро скаже. „Дзвінок“ (Львів) 1901, ч. 6, ст. 81—84; 1901, ч. 7, ст. 97—101. Перевів Мих. Рост(ков)ич.

Божа сила. Казка. З моск. перевів Гр. С. „Дзвінок“ (Львів) 1900, ч. 24, ст. 371—373.

Бранка рекрутовъ. (Переклав з великоруського М. Ст. „Свобода“ Мт. Кармель), 1897, ч. I.

Видіне паломника в Єрусалимі. Захлонний чоловік. Переклад: А. Володимировича. Видавництво Бібліотеки народної для науки та розривки. Випуск 35. Накладом заведення Видавництва книжочок релігійного зміста Едверда Унсінга. З печатні І Лазара. Перемишль, 1912, ст. 32. (16×10 $\frac{1}{2}$).

Видіне паломника в Єрусалимі і другі оповідання Л. Н. Толстого та Б. Лепкова. Вінніпег. 1916, 64 стор. З друкарні Українського Голосу. [Видіне паломника в Єрусалимі або два старці. Стор. 5—23. Де любов там і Бог. Стор. 25—39. Захлонний чоловік. Стор. 41—35]. (17 $\frac{1}{2}$ ×12 $\frac{1}{2}$).

Виправа. „Руслан“ (Львів) 1912, ч.ч. 100—107.

Відродженє. Роман в трьох частих. Переклав Василь Сімович. Перша часть. Львів, накладом Українсько-Руської Вид. Спілки; друк. Т-ва Шевченка. 1901. 316 стор. (б. ц.). (19×12).

Відродженє. Роман у трьох частих. Друга част. Перевів В. Сімович. Накладом укр. Видавничої спілки у Львові. З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях, 272. ст. ц. 3—20 (18×12). [Літ.-Наукова бібліотека Укр. Рус. Вид. Сп. Серія I, ч. 28].

Відродженє. Роман в трьох частих. Третя часть. Перевів Василь Сімович. Накладом Укр.-Руської „Вправничої Спілки“ у Львові; друк. т-ва „Рус. Рада“ в Чернівцях. (1901). 144+17 стор. (18×10.5).

Відродженя. Роман. Переклав В. Сімович. Друге виправлене, з текстовою реставрацією В. Боднарського зривняне видання. Київ - Ляйпціг - Венцлар. 1920. Українська Накладня, т. I. 295 ст., т. II. 377 + (I), ст. (21×15).

Віра і віроісповідання. Перевів М. Б. „Союз“. Нью-Йорк, 1908, ч.ч. 1—4.

Власть темноти. Драма у пяти діях. Перевів з великоруського М. Павлик. — Народ. орган. рус.-укр. радик. партії. Львів, 1890, №№ 17, (стор. 256—261), 18(269—273), 20 (303—309); 22 (343—349) і 23 (361—365).

Военний образок. Переклав Богданко (Богдан Заклинский). „Світ дитини“, (Львів), 1923, ч. 11, ст. 88.

Воля темрявы. Суходольський А. Л. Драма у 5-ти діях з співаами, хорамы и танцями (позычано). Харків, вид. автора, друк. „Печатное Дѣло“. 1907. 140 стор. Ц. 30 к. (17×13).

Гаси огонь завчасу. „Русская Правда“. 1888, № 5. Ст. 41—43, № 6 ст. 50—51. (35×26).

Гаси вогонь, поки не розгорівся. Оповідання. Переклав з рос. мови К., вид. „Час“, друк. І-ої Київськ. Артлії Друк. Справи. [1908]. 24 стор. Ц. 4 к. [16.5×9.5]. [Серія третя № 23].

Гаси огонь поки не розгорівся. Переклад Богдана Григорченко. Бібліотека для руської молодіжї Юліана Насальського. Випуск LXXXI. Том СІХ. Рок XXI. Коломия. З печат. М. Вьлюса, 1914, ст. 3—27. (17×11 $\frac{1}{2}$).

Гаси вогонь, поки не розгорівся. (Переклала з російського Надія Кибальчич). Вид. „Весна“. Печатня Ф. Галицький. Чернівці. 1927, 32 ст. (15×11 $\frac{1}{2}$).

Гдѣ любовь, тамъ и Богъ. Русско-православный Народный Календарь на 1912 г. Издала Редакция газеты „Русская Правда“. Черновцы. Буковинская общественная типография. 1911. ст. 89—99. (23×15.5). [По російськи з поясненнями деяких слів по українськи].

Гдѣ любовь, тамъ и Богъ. Перелож. из литер. русск. языка на малорусскій О. А. О. „Иллюстрованный русско-американскій Календарь на 1921 г. Накладом Общества Русскихъ Братствъ. Олифант, Па. Из типографіи О. Р. П. газеты „Правда“ (23×15.5). ст. 105—113.

Гість. Переложив Іван Ганин Буцманюк. „Правда“ (Львів), 1897, ч. 18, ст. 273—276; ч. 19, ст. 289—293; ч. 20, ст. 315—318.

Господарь и наймитъ. Переклав Любомир Селянський. „Дѣло“. 1896, ч.ч. 111, 113—114, 116—117, 119—121.

Господарь и слуга. „Свобода“ (Мт. Кармель), 1896, ч.ч. 32—39, 41 і 42.

Гр. Лев Толстой до російскихъ солдатів. „Руска Рада“ (Чернівці), 1905 г. ч. 10, ст. 1—2.

Два осли. (Стор. 6—6), Вовк та Коза (12—12). Як вовки вчать своїх дітей

(17—18), Яблуні (49—59), Два купці (57—58), Старець та богач (59—60), Лев та собачка (61—61), Як чапля рибу рятувала (61—62), Малпи (62—63), Кривий та сліпий (65—65), Сліпець та білий колір (66—66), Слін та сліпці (66—67), Як я вчилася шити (87—87), Хлопець та малпи (92—94), Велика кара (107—108), Орел та кішка (117—117), Горобець та ластівка (122—123), Добрі люди (152—153), „Рідне Слово“, Українська читанка. Перша після Граматики книга до читання. Склали Б. та М. Грінченки. (К.). вид. Укр. „Учитель“, друк. І-ї Київ. Др. Спілки. 1912, ц. 70 к. 167; VI+ст. (25×18).

Два старці. Оповіданє. „Правда“. Ілюстроване письмо для руского народу. 1898, ч. 9, ст. 125—128; ч. 10, ст. 142—144; ч. 11, ст. 153—156; ч. 12, ст. 169—170. ч. 13, ст. 185—187; ч. 14, ст. 211—213.

Два старці. „Руска Рада“ (Чернівці) Р. VI (1903), ч. 7, ст. 53—54; ч. 8, ст. 61—62; ч. 9, ст. 69—70; ч. 10, ст. 76—77; ч. 12, ст. 93—94; ч. 13, ст. 99—102.

Два старці. (Упорядкував Евг. Семака). Видана тов. „Руска Бесіда“ в Чернівцях ч. 169. 3 друкарні тов. „Рускої Ради“. Чернівці, 1902, 39 стор. Ц. 14 сот. (14×11½).

Два старці. Оповіданє. Перевів з великоруського М. Павлик. Л., Накладом М. Яцкова і С-ки; друк. Вільгельма Цукеркандля у Золочеві. [Золочів, 1900], 33 стор. Ц. 20 сот. (15×9½). [Народна бібліотека ч. 3].

Два старці. Оповіданє. Перевів з великоруського М. Павлик „Народ. орган руск.-укр. радикальної партії“ Львів, вид. М. Павлик, друк. В. Манецького. 1890, № 16, 241—247 (26×21).

Де любов, там і Бог. Переклав М. Л(евіцький). Київ, друк. С. А. Борнєсова. 1907. 16 стор., ц. 3 к. (16,5×11).

Де любов там і Бог та інші найкращі оповідання. Зібрав М. М. Белегай. Вінніпег. 3 друкарні „Канадійця“. Ст. 32—160. [Зміст: 1) „Де любов там і Бог; 2) Про грішника, що покався; 3) Немилосердний богач; 4) Пропустив вогонь — не вгасиш; 5) Притча].

Дитячий, хлопчий и молодечий вѣкъ. Повѣсть Л. Н. Толстого. (Перекл. В. Шуратовой). Львів, накладом ред. „Дѣла“, друк. Наук. Т-ва им. Шевченка 1894 (на обг. 1895). 428 стор. Ц. 1 кр. 40 коп. (19½×14,5). (Бібліотека найзнаменитших повѣстей т. 2. Літ. додаток „Дѣла“).

Доброгобачого люду. „Приятель“. Чернівці, р. І. (1903), ч. 7—8, ст. 3—7; ч. 9—10, ст. 2—5.

Думка про народне образування. З російської мови переклав Антіп Живалий. З передмовою: М. Б. Коломия. Накладом Видавничої Спілки укр. учительства. 3 друкарні А. Кисилевського і С-и 1912, ст. 71. Ц. 40 сот. (4½×10). [Педагогічна Бібліотека, вип. І].

Єще про війну. „Свобода“ (Скрентон, Па), 1904, ч. 35, ст. 2.

Живий труп. Драма в 6 актах и 12-ти картинах. З великоруського переклав Петро Вілоскурський. Коломия. Галицька накладня Якова Оренштейна. 3 друкарні А. В. Кисилевського. 1912, ст. 12, ціна 60 сот. (18×12). [Загальна бібліотека № 85—86.

Запалили — не вгасили. Переклав Не. Я. (К. Арабажин). „Зоря“. 1889, № 17. Ст. 287—289.

Запалили — не вгасили. „Поступ“ (Коломия). 1905, ч. 42, ст. 330—333 і 43; ст. 338—341.

Запалили — не вгасили. „Народний Голос“. (Чернівці). 1913, ч. 21, ст. 6—7; ч. 22, ст. 6—7.

Зелена паличка. (З російського перевів І. Стенин). „Віра і Наука“. (Коломия). 1926; ч. 11, ст. 11—13; ч. 12, ст. 9; 1927, ч. 6—7.

Золото. „Правда“. (Львів) 1898, ч. 23, ст. 354—356.

Золото. „Руска Рада“. (Чернівці), Р. І. (1899), ч. 15, ст. 4—5.

Золото. „Дзвінок“. Переклав Лев Турбацький. (Львів), 1895, ч. 3 ст. 37—39.

Іван дурак та інші оповідання. З російської мови переклав О. Г. Г-ий. З життєписом і портретом автора. Накладом „Рускої книгарні“, у Вінніпегу, 1914, стор. 64—169. [Зміст: Іван дурак; Пропустив огонь не вгасиш; Про грішника, що покався; Бесіда лінивих людей; Притча].

І. Иванъ Дуракъ. Сказка гр. Льва Н. Толстого. II. Дальшія телеграммы из генер. Собранія. — Лѣкарская почта. — Отзвѣы. Львів., изд. О-ва им. М. Качковського, ч. 324, друк. Ставропигійского И-та. 1902. 72 стор., ц. 30 гел. (16×11,5). [Изд. Об-ва им. М. Качковського, ч. 324]. [Стор. 3—6. Передмова редакції „Л. Н. Толстой“. Жаргоном; ст. 7—56. „Ив. Дуракъ“ рос. мовою, але з численними укр. поясненнями].

Іван дурак та інші оповідання. З російської мови переклав О. Г. Г-ий. З життєписом і портретом автора. Накладом „Рускої книгарні“ у Вінніпегу, 1914, 169, ст. 64. [Зміст: Іван дурак; Пропустив огонь не вгасиш; Про грішника, що покався; Бесіда лінивих людей; Притча].

Іля. Пікава розмова за правдиве щастє. Переловів С. (С[емака] „Руска Рада“ (Чернівці), 1902, ч. 3, ст. 20—22.

Каварна в Суратѣ. Переклав Л. Селянський. „Дѣло“ 1895, ч. 192.

Кавказькі оповідання. Львів, накл. Укр.-Рус. Вид.-Сп., друк. Наук. Т-ва ім. Шевченка. 1906, 167 стор. (13,5 × 9). [Літературно-Наукова Бібліотека ч. 128—129]. [Зміст: „Набіг“ (ст. 3—50), пер. В. Герасимовича, „Рубанка ліса“ (51—119), п. В. Герасимович [та „Стріча в відділі“ (120—167), п. Хоткевича].

Кавказькі оповідання. Пер. В. Герасимович. Вінніпег. З друкарні „Канадійського фермера“. 1921. [Там же „Рубанка ліса“. Переклад Г. Хоткевича.]

Казка о Івані — дураці і його двох братах: Семені — воїні і Тарасі — черевані і німій сестрі Малані і о старом чорті і трьох чортиках. — „Народна Часопись“. Додаток (щоденник) до „Газети Львовской“. (Львів, друк. В. Лозинського. 1893) № 200—201. (39 × 27).

Казка про Івана дурака, Семена — лицаря, Тараса — черевана і німю сестру Маланю, про старого чортаку та трьох чортинят. Перевів І. Крв [Кревецький]. „Дзвінок“ (Львів) 1901, ч. 1, ст. 1—5; ч. 2, ст. 17—22; ч. 3, ст. 33—38; ч. 4, ст. 49—53 і ч. 5, ст. 65—69.

Казка про Івана-дурака і його двох братів Семена-воїна і Тараса-черевака та про німю сестру Маланю. Коломия. В печатні. А. І. Мизевича. 1913. 42 Ст. (17½ × 12½). (Бібліотека для рускої молодіж під редакцією Юліана Насальського. Выпуск Л XXIX. Том. СІІІ. Рік XX).

Казки. Видане Руского Педагогічного Товариства ч. 86, у Львові; з друкарні Наукового Товариства імені Шевченка. 1901, 43. ст. (19½ × 13½). (Зміст: 1) ст. 1—4: Божа сила. Перевів Гр. С. [айк], 2) ст. 5—33. Казка про Івана-дурака, Семена-лицаря, Тараса-Черевана і німю сестру Маланю, про старого чортаку та трьох чортенят. Перевів І. Крв. [Кревецький]; 3) ст. 34—43 (Бог правду видить — та не скоро скаже. Перевів Мих. Рост[кови]ч).

Казки. Львів. Друге видане. Руского Товариства Педагогічного, друк. Т-ва Шевченка. 1906. 45+1 нен. стор. [Вид. Рус. Т-ва Педагогічного ч. 86]. (18 × 13,5), ц. 40 сот. [Зміст: „Божа сила“, стор. 3—6, перевів Гр. С. „Казка про Івана-Дурака“ ст. 7—35 пер. І. Крв [Кревецький] і „Бог правду видить — та не скоро скаже“ ст. 36—45, пер. Мих. Рост[кови]ч].

Казки. На малоруській мові переписав: Вышнянський. Ужгород. Книгопечатня Акційного Товариства „Унію“. 1919, ст. 29 + 1 нен. Ц. 80 филлиров (14½ × 10½). [Зміст: 1) Царь и сорочка, ст. 3—4, 2) Царск. братья, ст. 4—5; 3) Царское платя, ст. 5—7; 4) Як цар узнав правду, ст. 7—8; 5) Вовк и ягня, ст. 8; 6) Мудрий маляр, ст. 9; 7) Царь и сокол, ст. 9—10].

Каторжник К. [Переклав] Лев Турбацький. „Читальня. Письмо з Провсвѣты“ Р. IV. Львів 1896, ч. 9, ст. 67—68, ч. 10, ст. 75—77.

Каючийся грѣшникъ. Пѣснь Льва Толстого. К. Ф. (Кость Федьків або К. Паньківський). Ілюстрований Календар Товариства „Провсвѣта“ на рік звичайний 1890. Львів, вид. Т-ва „Провсвѣта“, друк. Т-ва Шевченка. 1889, ст. 17—19, ц. 50 кр. (22 × 14½). [Книжочка ч. 116].

Кілько землі потребує чоловік. Переклав Є. Семака. Ілюстрований буквинський православний календар на рік 1905. Видання „Рускої Бесіди“, ч. 175—176. Чернівці, 1904. Накладом тов. „Руска Бесіда“. З друкарні тов. „Руска Рада“, ст. 60—67. (20½ × 16½).

Козаки. Кавказьке оповідання 1852 р. Переклав Гнат Хоткевич. Львов, Наклад. Укр. рос. вид. спілки, друк. Т-ва Шевченк. 1906. 202 стор. Ц. 2 к. (19½ × 12½). [Літ.-Наук. Біб. Серія I, ч. 103].

Кблько землѣ потребує чоловікъ. Оповѣданє. — Народна часопись. Додаток (щоденний) до „Газети Львовской“. Львів, друк. В. Лозинського. 1891, ч. 236—238. (39 × 28).

Крайцєрова. Соната. Переклад з російського В. Г[ерасимови]ча, Львів, накладом Укр.-Рускої Вид. Спілки, друк. Т-ва Шевченка 1902. 185+(5) стор. ц. 90. (14,5 × 11). [Літ.-наукова бібліотека С. П. ч. 46—48. Ст. 159—185. „Епілог“ переклав В. В.] Круг читання. Вид. „Чайка“. Відень 1923. (Обидва томки).

Лев Толстой о російсько-японській війні „Свобода“ (Скрептон, Па) 1904, ч. 33, ст. 2. [Переклад статті Л. Толстого в Лондонській Газеті „Times“].

Лев Толстой про вихованє дітей. „Учитель“ (Львів) 1903, ч. 5, ст. 74—76. (Лист до англ. часопису „Athenaeum“).

Лев і песик. З російського переклав М. Лотоцький. „Світ Дитини“ (Львів) 1922, ч. 17—18, ст. 235.

Лєгенда про богача. „Народне Богатство“. Чернівці, Рік VI (1909), ч. 16—17, ст. 124—125.

[Лист до Андрія Власова] „Руслан“ 1900, ч. 183. ст. 2 (в статті „Мирний анархізм“).

Лист до царя Миколи II. Львів, вид. Укр. Радикальної партії, друк. Т-ва Шевченка. 1905. 21. стор. Б. ц. (14 × 9,5). [Вид. У. Р. Партії ч. 6]. [Листа подано з коментаріями].

Лист до царя Миколи II. New York. Видання Укр. Тов. „Провсвѣти“. З Друкарні Укр. Тов. „Провсвѣти“. 1916, ст. 30 (15½ × 11).

Любов. Переклав Юрко Лопух. Чернівці. Видає Видавничий Відділ Союзу руских хліборобських Спілок на Буковині „Селянська Каса“ (1911). 30 стор. ц. 20 с. (17×12¹/₂).

Любовь творить життя. Пер. Т. „Маяк“ 1914. ч. II, ст. 5—11; ч. 12, ст. 4—6; ч. 13, ст. 3—7.

Метель. Розказь. Іздание Общества имени Мих. Качковского. Изъ типографіи Ставропигійского Института. Львовъ 1911. (19¹/₂×12¹/₂). [Ст. 1—39. Метель—по рос. з численними укр. поясненнями; ст. I—LXXXVI—Гр. Л. Н. Толстой, его жизнь и писательская деятельность. Написалъ С. Ю. Бендасюкъ].

Микола Палкин. Переклав на мову українську В. С. Львів, накладом Костя Паньковского, друк. Н. Т-ва ім. Шевченка. 1895. 21 стор. ц. 10 кр. (14,5×10,5). [Дрібна бібліотека, кн. 13].

Милосердє. (Легенда). „Народне Богатство“. (Чернівці). Рік VI. (1909), ч. 7—8, ст. 55—56.

Мысли мудрыхъ людей собраны гр. Л. Н. Толстоемъ. Иллюстрированный русско-американскій календарь на 1911 годъ. Накладомъ газеты „Правда“. Олифант, Па. 1910. ст. 157—159. (23×15,5).

На кожний день. З другого наново переглянутого видання переклав Володимир Тулопа. Видавництво „Чайка“. Київ—Відень—Львів. Друк. Кристофа Райсера Сина. Книжка I (за місяць січень, 100 ст.). Книжка 2 (за місяць лютий), 96 ст. книжка 3 (за місяць березень) 104 ст. (20×13).

Народные рассказы. Издания Общества имени Мих. Качковского ч. 481. Львовъ 1923, 55+1 неп. стор. [„Народная читальня“ № 481]. [Отъ Редакціи, стор. 3; Левъ Николаевичъ Толстой, ст. 4—6; Гдѣ любовь, тамъ и Богъ, ст. 7—21; Чѣмъ люди живы, ст. 22—47; Три старца, ст. 48—55. Передмова жаргоном, а оповідання по російськи з численними паралельними поясненнями по українськи].

Народні оповідання. Із російської мови переклав Волод. Карбулицкий. (З портретом і життєписомъ автора). Впорядкував Ярослав Весоловский. Чернівці. Видання „Рускої Бесіди“ ч.ч. 178—179. 1905. Накладом Товариства „Руска Бесіда“. З друкарні тов. „Рускої Ради“. 71+1 нен. стор. з портретом. (19×12,5), ц. 50 сот. [Зміст: „Гр. Лев Толстой“ Яр. В-ий, ст. 5—8, „Про грішника, що покався“, „Де любовь, там і Бог“, „Як чортик грінку хліба заробив“, „Бесіда лінивихъ людей“, „Суратска кофейня“, „Притча“, „Два брата і золотого“ і „Пояснення“].

Народні оповідання. [К], вид. „Поступ“, друк. Л. В. Хмільовського (1919) 72 стор. ц. 3 гривни. (18×13). [Зміст: „Чи багато треба людині землі“ пер. Гавна Панчоха і „Любов творить життя“].

Народны повѣсти. Пѣсла Льва Толстого переказал М. М. К. Издания Общества имени Мих. Качковского, ч. 182. Изъ типографіи Ставропигійского Института. Львовъ. 1890, 48 ст. (16,5×11,5). [Зміст: I. Свѣчка, або якъ добрый мужикъ перемогъ злого окомона, ст. 3—15; II. Упустишь огонь—не погасишь, ст. 16—35; III. Два братья и золотого; ст. 35—38; IV. Зерно, якъ куряче яйце, ст. 38—42; V. Дѣвчата умвѣйши отъ старшихъ людей, ст. 42—45; VI. Кающійся грѣшникъ, ст. 45—48].

Народны повѣсти. Пѣсла Льва Толстого переказалъ М. М. К. (Второе издание). Издания Общества имени Мих. Качковского, ч. 182. Изъ типографіи Ставропигійского Института. Львовъ, 1891, 48. ст. (16¹/₂×11¹/₂). [Зміст і розклад оповідань той самий, що й у I-м виданні].

На смерть. Нове оповіданє гр. Льва Толстого. З російського переклав О. Кузьма. Діло. 1906, чч. 200—202, 204—205.

Не в богатстві щастє. „Поступ“ (Коломия) 1905, ч. 47, ст. 370—373.

Невже так треба. (Полтава), вид. Полт. Спілки Споживчих Т-в (1917) 14+2 нен. стор. ц. 10 к. (18×11).

Не загасишь искры, огонь буде.—Оповѣданє „Народна Часопись“. Дополнок (щоденни) до „Газеты Львовской“. Львів. 1893, чч. 270—272.

Незнарощне. Пер. Ю. Азовский. „Засів“ 1911. № 6—7. Ст. 90—94.

„Не можу мовчати“. Діло. 1908, чч. 161—162.

„Не можу мовчати“ (про смертні кари). „Рада“. 1908, ч. 157.

Не убій. „Свобода“. (Мт. Кармель, Па), 1899, чч. 15 і 16.

Овочі просвѣти. Комедия, в 4-ох дѣях. Переклав Йосип Стадник. Чернівці 1903. Накладом часописи „Приятели“. З друкарні тов. „Австрия“. 16 ст. (16×12) [Не скінчена].

Олекса Горщик. Пер. М. Письменний. „Світова Зірниця“. 1913. № 15—16. Ст. 3—5.

Омелько селянський та барабан царський. Казка. Переклав В. Степаненко. „Читальня“, Письмо зъ Просвѣты. Р. II. (1894). ч. 14, ст. 150—152, ч. 15, ст. 162—163.

Омелько селянський та барабан царський. Казка. „Дзвінок“ (Львів) 1899, ч. 16, ст. 253—256, ч. 17, ст. 268—275 і ч. 18, ст. 280—281.

Оповіданя з фізики. Перевів з московського Мих. Степан. „Дзвінок“, (Львів) 1902, [Магнет—ч. 22, ст. 348—349; Вогкість—ч. 23, ст. 366—367; Розлична скупність частинок—ч. 23, ст. 367—368; Кришталі—ч. 24, ст. 378—380].

Оповідання з фізики. Перевів з московського Мих. Степан „Дзвінок“ (Львів) 1903 [Шкідливий воздух, ч. 19, стор. 304—306; Як роблять воздушні балони, ibid, ст. 306—307; Гальванізм, ibid, ст. 307—310; Сонце — тепло, ibid, ст. 310—312].

Перший горальник. Фантастична картина в трьох діях. Написав Лев Лопатинський (на основі казки Льва Н. Толстого). Коштом і заходом Товариства „Прогресивіта“. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Львів, 1902, 31 ст. (18 $\frac{1}{2}$ ×13). [Вид. Тов. „Прогресивіта“, ч. 270, 1902, кн. II].

Перший Пал'ячар. Сценичний образ в VI діях. З російського языка переклав Михайло Грамяк. Накладом „Роботничої Академії“ Книгопечатня Крживанск и Миравчик. Ужгород 1924. 15. ст. [Бібліотека „Роботничої Академії“ в Ужгороді ч. I]. (22 $\frac{1}{2}$ ×15).

Пилипко. Завальний Я. К. та Коваленко Д. А. „Шкільна Праця“. Робоча книжка для 2-го року навчання. ДВУ. (Краснодар), 1929, ст. 4—5.

Повістки. I. Тіточка Ганна. Написав П. Л. П. Два старці-богомольці. Оповідане. Перевів К. Ф[едьків], себ-то Кость Панковський. Накладом Тов. „Прогресивіта“, кн. ч. 115. З друкарні Тов. ім. Шевченка. Львів 1889, 31, ст. (18×13).

Повістки. Два старці-богомольці. Перевів Кость Панковський. Тіточка Ганна—написав П. Л. Друге видане. Т-ва „Прогресивіта“. [Книжка ч. 115]. Друк. Н. Т-ва Шевченка. Львів. 1897. 31 стор. (Б. ц.) (18×11,5).

Політичним діячам. [Вид. „Ранок“ (у Києві). (1907), ц. 10 к.

Полонений на Кавказі. Правдива подія з російського. Галицька накладня Якова Оренштайна в Коломиї. З друкарні Михайла Білоуса. 1914, 48 ст. (18×12 $\frac{1}{2}$). [Загальна Бібліотека, № 111].

Послання любови. „Ранок“, (Канада). 1913, ч. 35, ст. 3.

Похрестникъ. „Народна Часопись“. [Додаток (щоденний) до „Газети Львівскої“]. Львів, 1892, №№ 212—215.

По що? Оповідане з часів польського повстання 1831 р. Переклав М. Лозинський. „Літературно-Науковий Вістник“ (Львів). (1906, кн. 6), ст. 474—494.

Притча. Переклав з рос. Володимир Карбулицкий „Руска Рада“ (Чернівці) 1905, ч. 11, ст. 82—86.

Прогнанець. (Щікава наука, аби ми собі прощали). Перекл. Є[вген] С[емака] „Руска Рада“ (Чернівці). 1902, ч. 6, ст. 43—45, ч. 7, ст. 50—52.

Про грішника, що покався. (З російського). „Народне Богатство“. (Чернівці). Рік V (1908), ч. 18, ст. 180—181.

Про зерно збіжа, що таке велике, як яйце. „Самопоміч“ (Львів). 1910, ч. 12, ст. 2—3.

Про зерно, велике як куряче яйце. З російського переклала Яр[ослава] Мандюкова. „Світ дитини“ (Львів), 1926, ч. 9—10, ст. 204—207.

Про розумне виховане дітей. Лист Льва Толстого до родички. „Діло“. 1903, ч. 82.

Пропустиш огонь,—не вгасиш. Народне оповідане. (Переклад з російського). Ілюстрований народний Календар товариства „Прогресивіта“ на рік 1900 у Львові. 1900, ст. 135—148. З п'ятити Наукового Товариства імені Шевченка. (18×13).

Про смерть. [Відповідь на запит французького вченого в часі 80 літньої річниці уродження письменника]. „Народний Голос“. (Чернівці) (1909—10), ч. 68, ст. 6—7.

Св'ячка. Перекл. К. Дьло. 1889. №№ 86 і 87.

Севастопольські оповідання. Переклав Володимир Герасимович. Львів. Накл. Укр. Рус. Вид. Сп., друк. Наук. Т-ва імені Шевченка. 1905, 204 ст. ц. 1. 20 кр. (13,5×9). [Літ. Наукова Бібліотека С. П. ч. 112—113].

Смерть Івана Іліча. Переклав із рос. мови Володимир Гнатюк, Львів., накл. Укр.-Рус. Вид. Сп., друк. Т-ва Шевченка. 1903. 101 стор. ц. 55 сот. (13,5×9). [Літ. Наук. Б-ка ч. 55—56].

Суратська каварня. „Віра і Наука“. (Коломия) 1928, ч. 22—24, ст. 265—269. Схаменіться! Лист із приводу російсько-японської війни. Львів, (накл. Укр. Руської Вид. Спільки); друк. Наук. Т-ва ім. Шевченка. 1905, 27 стор. ц. 20 сот. (13,5×9). [Літ. Наук. Віб. ч. 101].

Темна сила (Влада темряви). Драма на 5 дій. Переклад з рос. мови М. Левицького. К. 1910. друк. 1-ої Київ. друк. спілки. 99 стор. ц. 25 к. (17×11,5).

Три аршини землі. Переклав Б. „Союз“, (Пітсбург, Па), 1911, ч. 27, ст. 6, ч. 28, ст. 6, ч. 29, ст. 2—3. (35×24).

Три аршини землі. Оповідане. Переклав Б. (Відбитка з час. „Союз“. 1911. 15 стор. (Ціна 5 центів). (16×11).

Три аршини землі. Переклав Б. „Віра і Наука“. (Коломия). 1928, ч. 17, ст. 200—204, ч. 18, ст. 212—216.

Три Божі слова. Переклад: А. Володимировича. Видавництво Бібліотеки народної для науки та розривки. Випуск 36. Перемишль 1912. Накладом Заведення Видавництва Книжок релігійного зміста Едварда Унсінга. З п'ятити І. Лазара. (16×10 $\frac{1}{2}$). [Зміст: Три Божі слова, ст. 2—21; Любиш Бога—Бог з тобою! ст. 22—32].

Три питання. Легенда графа Льва Толстого. „Народний Голос“. (Чернівці). Рік 1 (1909-1910), ч. 67, ст. 5-6.

Три питання і інші оповідання. Переклад з московської мови. Накладом Івана Мельника. Мужичьке Видавництво, ч. 7. Коломия. З друкарні М. Білоуса. 1914. 31+1 нен. ст. (20×13).

Три сини. Календар для Американських Русинів на рік 1912. Зладив А. Пурковський. Наклад Руського Народного Союзу. N-Y. 1911, ст. 57-59. З друкарні „Свобода“. (26¹/₂×19¹/₂).

Tri syny. Zlitteraturnoji spadsciny L'va Tolstoja. Kalendar dl'a Amerikanskich Rusiniv na rok 1912. Zladiv A. Gela Naklad Ruskocho Narodnoho Sojuza. Jersey City, N. J. 1911. Z drukarni „Svobody“. Стор. 42-43. (26×19).

Три смерті. Оповідань. Переклав В. Ишуратъ. „Дѣло“ (Львів), 1894, ч. 238-241.

Три старці. Переклад Богдана Григоренченка. Віbliотека для руської молодіжї Юліана Насальського. Випуск LXXXI, Том CLVIII, Рік XXI. Коломия 1914, ст. 39-48. З печатн. М. Бѣлоуса. (17×12¹/₂).

Хаджі-Мурат. Переклад Бориса Ткаченка. ДВУ, Харків, друк. ім. Г. І. Петровського. 1924. 119 стор. з ілюстр. (23×15.5). (Б. ц.). [На обгортці малюнок Страхова].

Хіба ж так треба? Переклав Олекса Коваленко. (Київ). Вид. „Ранок“, друк. П. Барського. (1907). 16 стор. ц. 7. к. (21,5×13).

Чимъ люде живѣ? Переклала на русько-українську мову Маруся Чайченко. [М. Гринченко]. Коштомъ і заходомъ тов. Просвѣта, кн. ч. 83. Львівъ, 1884. ст. 39+1 н. З друк. Товариства ім. Шевченка. (16,5×12).

Чимъ люде живѣ? Перекладъ М. Ч. Коломия. 1914 Віbliотека для руської молодіжї Юліана Насальського. Випуск LXXXI. Том CLVIII. Рік XXI, ст. 3-38. З печат. М. Бѣлоуса. (17×12¹/₂).

Чимъ нищити зло. „Дніпро“. (Шікаго). 1928, ч. 39. (56×44.5).

Чому люди задурманюються. (Переклад з російської мови). Народна Віbliотека Рік 1, ч. 3. 1911. З друкарні тов. „Руска Рада“. Чернівці (1911), 31 стор. ц. 20 к. [17¹/₂×12¹/₂].

Чортячий напѣток. Фантастична казка у 4-х подіях. Переклад для Української сцени з пісень Л. Толстого. „Первий винокур“. Ташкент, друк. Я. П. Єдельмана. 1912. 22 стор. ц. 50 к. (25×17).

Штабс-капитанъ Михайловъ (Отрывокъ изъ „Севастопольскихъ Разсказовъ“). Илюстрованный народный Календаръ на 1929 рікъ. Изданіе Общества имени Миханла Качковского. Львовъ 1929, ст. 31-38. Типографія Ставропигійского Института. [Ст. 31-32 передмова укр. етимологією, далі оповіданє по рос. з паралельними українськими поясненнями окремих слів].

Що каже граф Лев Толстой про теперішню війну? „Новий Громадський Голос“ 1904, ч. 12, ст. 92-93. [Виймки зі статті Л. Толстого в „Times“].

Що царь-то царь. Вольный перекладъ зъ російського. М. П. „Свобода“. (Мт. Кармель, Па) 1899, ч. 37. (71×46).

Як чорт відслужував шматок хліба. (народне оповіданє). (Переклад з російського). Ілюстр. народный календар тов. „Просвѣта“ на р. 1900. Львів, 1900, ст. 149-152. З друк. Наук. Тов. Шевченка. (18×13).

Як чортик грілку хліба заробив. „Народне Богатство“. Рік. V. (1908), ч. 17, ст. 171-172.

Як люде прощають. Зъ російської мови переклала Настя Сагайдачна. Буковинський ілюстрований Календаръ на звичайный рікъ. 1889. Рочник XVI. Черновці. Выданемъ и накладомъ „Руска Бесѣда“ въ Черновцах. [ч. 67], друк. Г. Чоппа. 1888. [40+47 стор.], ц. 60 кр. а в. (24×15¹/₂).

Примітка редакції. Після верстки надіслано ще такі доповнення:

Де любов там і Бог і інші оповідання. Укр. Вид. Спілка. Вінніпег. [1920?].
Бачить Бог правду та мовчить. Ілюстр. народ. календар „Січового базару“ на р. 1921. New-York, N. I. [1920], ст. 75-82. (22×14¹/₂).

Казка про жебрака. Ілюстр. нар. календар Українського Голосу на р. 1920. Річник 5-й. Укр. Вид. Спілка в Канаді. Вінніпег, [1919] ст. 76-77. (22¹/₂×15).

Невже так треба? Соц.-рев. вид. „Рух“, Харків, 1917, ст. 8. ц. 10 к.

УКРАЇНСЬКА „PERIODIKA“ В ПАРИЗЬКИХ БІБЛІОТЕКАХ

(Лист з Парижу).

Післявоєнна доба визначилася у Франції широким розвитком слов'янських студій, які зосереджені в „Інституті слов'янознавства“, заснованому славетним французьким чехознавцем Ернестом Дені, нині вже небіжчиком. Інститут цей видав вже поважну кількість праць з обсягу слов'янознавства, не кажучи вже про його постійний періодичний орган „Revue des Etudes Slaves“, що виходить двічі на рік.

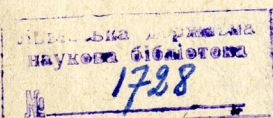
Інститут не міг не звернути свої уваги на труднощі, іноді прямо не переможені, що до користування слов'янською періодикою або періодикою на інших мовах, що торкається славістики, яка переховується в паризьких книгозбірнях. І дійсно, потребуєте якоїсь статті видрукованої в тому чи іншому журналі, йдете до бібліотеки, не знаючі, чи взагалі в цій бібліотеці потрібне вам видання. Маєте багацько шансів, що після довгих розшуків (каталоги, що до періодики, в паризьких бібліотеках взагалі дуже й дуже недосконалі), вам відповідають, що цього журналу не існує зовсім, а як є, то як раз не має потрібного вам зошиту. Отже мусите обійти з десяток бібліотек і часто задаром. Скільки прогаяного часу!...

Проф. Андре Мазон,¹⁾ який обіймає катедру словістики в College de France і стоїть на чолі бібліотеки Інституту Слов'янознавства і фактично редагує „R. des Etudes Slaves“, своєчасно зрозумів зазначені нами труднощі для дослідників славістів, і з його ініціативи та за його передмовою з'явився саме цими днями каталог — реєстер словістики — періодики в Паризьких книгозбірнях.²⁾ Автор цього каталогу є бібліотекар Слов. Інституту Унгебаун, молодий талановитий славіст, що веде постійний огляд білоруських публікацій в „R. d. Etudes Slaves“.³⁾ У вступі Унгебаун розповідає про свою працю. Під „періодикою“ він розуміє також і різні збірки. Це твердження можна було б заперечувати з чисто бібліографічного погляду, але, в даному разі, з практичного, так мовити, погляду, можна лише бути вдячним авторові, що занотував і збірки. Каталог містить в собі з одного боку періодику й збірки слов'янськими мовами, а з другого й європейськими мовами, як що вони присвячені слов'янським студіям. Розташовано назви за латинською абеткою, яку тепер вживають французькі славісти, тільки наше „г“ чомусь віднесено до „g“, а не до „h“. Біля кожної назви автор подає місце, рік видання, формат, вказує, чи видання припинено, чи ще виходить. Для дослідувачів у Парижі дуже й дуже

¹⁾ Колишній доцент франц. мови в Харківському Університеті, фаховець новітньої російської літератури, член Н. Тов. ім. Шевченка і Союзної Академії, проф. Мазон визнаний друг СРСР і УСРР, де був кілька років тому. Він стоїть на чолі Комітету Наукового зближення Франції з СРСР.

²⁾ Travaux publiés par l'Institut des Etudes Slaves IX. Catalogue des Périodiques Slaves et relatifs aux Etudes Slaves des bibliothèques de Paris. Par B. Ungebaun, Bibliothécaire de l'Institut d'Etudes Slaves, avec une préface de André Mazon, Professeur au Collège de France. Paris, Honoré Champion. 1929. 8° p. XII, 221 Ціна 80 фр.

³⁾ Унгебаун дістав минулого року премію «Collège de France» за студію над мовою „Хожденія за три моря“ Афанасія Никитина. Йому ж належить цінна розвідка що до староруських джерел про зруйнування Царгороду турками.

0,2 /
(1986)

1728

РЛ 1728

Орошенко. В. Дроздовський

Л.Н.Толстой в українських
перекладах